

inden for visse af Ministeren fastsatte Perioder, eller for hvilke visse almindelige Hensyn taler for at indrømme Lempelser).

Efter Vedtagelsen af Konverteringsloven af 16. December 1933 er der af $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt.s Laan konverteret et samlet Beløb af ca. 650 Mill. Kr. ned til 4 pCt. Af Beløbet falder godt 500 Mill. Kr. paa de rene Landkreditforeninger, medens knap 150 Mill. Kr. vedrører de rene Bykreditforeninger og de blandede Foreninger.

Konverteringsafgiften har i alt indbragt godt 900 000 Kr.

§ 4 giver i Lighed med en Række tidligere Love Indenrigsministeren Bemyndigelse til at *udvide Statens Rentegaranti for Husmandskreditforeningernes Kasseobligationer til at gælde $4\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer*, for saa vidt disse udfærdiges for Laan, stiftede senest pr. 11. December Termin 1940. Ministeren kan dog til enhver Tid forlange Udstedelsen af saadanne Obligationer standset endeligt eller midlertidigt.

Ved 1. Behandling i *Folketinget* mødte Lovforslaget en Del Kritik fra Ordførerne for Venstre (*Krag*) og Det konservative Folkeparti (*Hasle*), som bl. a. ikke fandt Affattelsen tilstrækkelig klar. I sit Svar udtalte *Indenrigsministeren*, at det var hans Hensigt midlertidigt at ophæve Bestemmelserne i Konverteringslovens § 7, Stk. 1 og 2, (se § 2) og ligeledes indtil videre at ophæve Konverteringsafgiften (se § 3), medens Ministeren med Hensyn til Anvendelsen af § 1 vilde afvente Klaringen af Folketingets Stilling til de store Kreditforeningsforslags Principper og til de Retningslinier, som var nedlagt deri med Hensyn til den fremtidige Obligationsudstedelse. Hertil føjede Ministeren ved Sagens 2. Behandling i Anledning af nogle Bemærkninger af *Krag*, at Anvendelsen af den i § 1 givne Bemyndigelse til at lukke $4\frac{1}{2}$ pCt.s Serier, naar de igen maatte blive aabnet, maatte have sin Begrundelse i Bevægelser paa Rentemarkedet. Under Hensyn hertil anbefalede *Krag* Lovforslaget til Vedtagelse.

Et konservativt Mindretal i Folketingets Udvalg vilde have fundet det rigtigt at give Tilladelse til at genoptage Udlaan i de ved Konverteringsloven af 16. December 1933 § 1 standsede Serier uden at give Indenrigsministeren en særlig Bemyndigelse til paa ny at standse Udlaanet i disse Serier. Desuden ønskede Mindretallet, at baade Begrænsningerne i Konverteringslovens § 7, Stk. 1 og 2, og Konverteringsafgiften var blevet ophævet uden at kunne genindføres administrativt. Mindretallet havde imidlertid ikke fundet tilstrækkelig Støtte